

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

11. září 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) — Směrnice 85/611/EHS — Článek 45 — Pojem ‚platby podílníkům‘ — Vydávání osvědčení o vlastnictví registrovaných podílových jednotek na jméno podílníkům“

Ve věci C-88/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Cour de cassation (Belgie) ze dne 24. ledna 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 22. února 2013, v řízení

Philippe Gruslin

proti

Beobank SA, původně Citibank Belgium SA,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, J. L. da Cruz Vilaça (zpravodaj), G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžev, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: V. Tourrès, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. listopadu 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za P. Gruslina L. Missonem a J. Meyerem, avocats,
- za Beobank SA, původně Citibank Belgium SA, M. van der Haegenem a A. Fontainem, avocats,
- za belgickou vládu J.-C. Halleuxem a M. Jacobs, jako zmocněnci,
- za českou vládu M. Smolkem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi J. Hottiaux, jakož i J. Riusem a A. Nijenhuisem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. února 2014,

* Jednací jazyk: francouzština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 45 směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, s. 3; Zvl. vyd. 06/01, s. 139), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/ES ze dne 29. června 1995 (Úř. věst. L 168, s. 7; Zvl. vyd. 06/02, s. 269, dále jen „směrnice SKIPCP“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi P. Gruslinem a společností Beobank SA, původně Citibank Belgium SA (dále jen „Beobank“) ve věci vydávání osvědčení o vlastnictví registrovaných podílových jednotek na jméno podílového fondu Citiportfolios (dále jen „fond Citiportfolios“).

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Směrnice SKIPCP byla před svým zrušením směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, s. 32), kterou byla směrnice SKIPCP přepracována, několikrát pozměněna. Nicméně byla to posledně uvedená směrnice, která byla použitelná v době rozhodné z hlediska skutkových okolností sporu v původním řízení.
- 4 Druhý až pátý bod odůvodnění směrnice SKIPCP, ve znění účinném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu sporu v původním řízení, stanovil:

„vzhledem k tomu, že vnitrostátní právní předpisy upravující subjekty kolektivního investování by měly být koordinovány se záměrem sblížit podmínky hospodářské soutěže takových subjektů na úrovni Společenství a současně zajistit účinnější a jednodušší ochranu pro podílníky; že taková koordinace usnadní subjektům kolektivního investování, které se nacházejí v jednom členském státě, uvádět jejich podílové jednotky na trh v jiných členských státech;

vzhledem k tomu, že bude-li těchto cílů dosaženo, usnadní se tím odstraňování omezení volného pohybu podílových jednotek subjektů kolektivního investování ve Společenství a tato koordinace přispěje k vytvoření evropského kapitálového trhu;

vzhledem k tomu, že s ohledem na tyto cíle je žádoucí, aby byla stanovena společná obecná pravidla pro povolování subjektů kolektivního investování, které se nacházejí v členských státech, dohled nad nimi, jejich strukturu a činnost a pro informace, které musí zveřejňovat;

vzhledem k tomu, že uplatňování těchto společných pravidel je dostatečnou zárukou pro to, aby bylo subjektům kolektivního investování, které se nacházejí v členských státech, povoleno, s výhradou příslušných opatření v oblasti pohybu kapitálu, uvádět jejich podílové jednotky na trh v jiných členských státech, aniž by tyto členské státy mohly stanovit pro subjekty a jejich podílové jednotky jiné předpisy než ty, které v daných státech nespádají do oblasti působnosti této směrnice; že je však třeba stanovit, že pokud subjekt kolektivního investování, který se nachází v jednom členském státě, uvádí své podílové jednotky na trh jiného členského státu, musí podniknout všechny kroky nezbytné k tomu, aby podílníci v jiném členském státě v něm mohli snadno uplatňovat svá finanční práva a aby jim byly poskytnuty nezbytné informace“.

5 Článek 1 odst. 6 směrnice SKIPCP stanovil:

„S výhradou ustanovení o pohybu kapitálu a článků 44, 45 a čl. 52 odst. 2 nesmí žádný členský stát stanovit pro [subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP)], které se nacházejí v jiném členském státě, ani pro podílové jednotky emitované těmito SKIPCP žádné jiné předpisy v oblasti působnosti této směrnice, pokud tyto SKIPCP uvádějí své podílové jednotky na trh na jeho území.“

6 Podle čl. 4 odst. 1 této směrnice:

„K provozování své činnosti musí být SKIPCP povolen příslušnými orgány členského státu, ve kterém se nachází [...].“

Toto povolení je platné ve všech členských státech.“

7 Pod oddílem VIII uvedené směrnice, nadepsaným „Zvláštní opatření pro SKIPCP, které uvádějí své podílové jednotky na trh v jiných členských státech, než ve kterých se nacházejí“, čl. 44 odst. 1 této směrnice stanovil:

„SKIPCP, které uvádějí své podílové jednotky na trh v jiném členském státě, musí dodržovat právní a správní předpisy platné v uvedeném státě, které nespadají do oblasti působnosti této směrnice.“

8 Článek 45 téže směrnice byl tohoto znění:

„V případě uvedeném v článku 44 musí SKIPCP mimo jiné v souladu s právními a správními předpisy platnými v členském státě, ve kterém uvádí své podílové jednotky na trh, učinit opatření, aby v tomto státě bylo možné provádět platby podílníkům, odkup nebo vyplácení podílových jednotek a zpřístupnit informace, které je SKIPCP povinen poskytovat.“

9 Bod 1.10 ve sloupci 1, nadepsaném „Údaje týkající se podílového fondu“, seznamu A připojeného ke směrnici SKIPCP byl následujícího znění:

„Druhy a hlavní vlastnosti podílových jednotek, zejména:

- povaha práva (věcné, ze závazku nebo jiné) zastupovaného podílovou jednotkou,
- původní cenné papíry nebo osvědčení prokazující vlastnické právo; zápis v registru nebo na účtu,
- forma podílových jednotek: na jméno nebo na doručitele. [...]

[...]“

Belgické právo

10 Článek 138 druhý pododstavec zákona ze dne 4. prosince 1990 o finančních operacích a finančních trzích (*Moniteur belge* ze dne 22. prosince 1990, s. 23800, dále jen „zákon ze dne 4. prosince 1990“), ve znění účinném v době rozhodné z hlediska skutkových okolností sporu v původním řízení stanovil:

„Subjekt kolektivního investování uvedený v prvním pododstavci musí určit subjekt, uvedený v čl. 3 bodu 1 nebo 2, pověřený distribucí podílníkům, prodejem a odkupem podílových jednotek a zpřístupňováním [...] informací, které jsou subjekty kolektivního investování povinny poskytovat.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 11 Z předkládacího rozhodnutí a spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že fond Citiportfolios je podílovým fondem založeným podle lucemburského práva, jehož správcem je společnost založená podle lucemburského práva Citiportfolios a depozitářem je společnost založená podle lucemburského práva Citibank Luxembourg.
- 12 Prospekt fondu Citiportfolios byl v Belgii distribuován společností Beobank jako subjektem určeným společností Citiportfolios v souladu s čl. 138 druhým pododstavcem zákona ze dne 4. prosince 1990.
- 13 Philippe Gruslin, belgický státní příslušník s bydlištěm v Belgii, investoval mezi 12. a 24. lednem 1996 do fondu Citiportfolios přímým úpisem podílových jednotek u společnosti Citibank Luxembourg. Společnost Beobank nevystupovala jako subjekt zprostředkující úpis a nedostala žádnou provizi vyplývající z tohoto postavení.
- 14 Dne 9. září 1996 ukončila společnost Citibank Luxembourg s účinností od 17. září 1996 veškeré bankovní a obchodní styky s P. Gruslinem a požádala ho, aby si vyzvedl všechny finanční prostředky a hodnoty, které se k tomuto datu ještě nacházely na jeho účtech. Philippe Gruslin byl informován, že při absenci jakýchkoliv pokynů k transakcím, které mají být provedeny v souvislosti s vypořádáním podílových jednotek ve fondu Citiportfolios, budou tyto podílové jednotky zapsány na jeho jméno v emitentově registru podílníků. Vzhledem k tomu, že společnost Citibank Luxembourg neobdržela od P. Gruslina žádné pokyny, provedla dne 14. října 1996 tento zápis.
- 15 V prosinci 1996 požádal P. Gruslin písemně společnost Beobank, aby mu zaslala osvědčení prokazující vlastnické právo k podílovým jednotkám, které byly zapsány na jeho jméno do registru podílníků fondu Citiportfolios. Společnost Beobank odpověděla, že vzhledem k tomu, že podílové jednotky byly zakoupeny přímo u společnosti Citibank Luxembourg, nenacházejí se ve složce založené na jméno P. Gruslin u společnosti Beobank. Společnost Beobank P. Gruslinovi oznámila, že složka bude pro účely dalšího postupu předána společnosti Citibank Luxembourg.
- 16 Dne 14. ledna 2008 zahájil P. Gruslin u tribunal de commerce de Bruxelles řízení, v němž se domáhal, aby bylo společnosti Beobank uloženo vydat uvedená osvědčení, aby tak mohl prokázat vlastnický titul k podílovým jednotkám, které upsal. Vzhledem k tomu, že v řízení před tímto soudem nedosáhl úspěchu, podal proti rozhodnutí tohoto soudu odvolání, ve kterém se opíral zejména o čl. 138 druhý pododstavec zákona ze dne 4. prosince 1990.
- 17 Rozsudkem ze dne 11. ledna 2011 prohlásil cour d'appel de Bruxelles návrh P. Gruslina směřující k vydání dotyčných osvědčení za neopodstatněný, přičemž zejména uvedl, že jelikož čl. 138 druhý pododstavec zákona ze dne 4. září 1990 provádí článek 45 směrnice SKIPCP do belgického práva, musí být pojem „distribuce“ použitý v tomto článku chápán tak, že se nevztahuje na vydání osvědčení o vlastnictví podílových jednotek, jak tvrdí P. Gruslin, ale na „platbu“ podílníkům.
- 18 Philippe Gruslin podal proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek. Na podporu tohoto opravného prostředku zejména tvrdí, že podle čl. 138 druhého pododstavce zákona ze dne 4. prosince 1990 je vydávání osvědčení o vlastnictví podílových jednotek součástí úkolů svěřených ve vztahu k fondu Citiportfolios společnosti Beobank.
- 19 Za těchto podmínek Cour de cassation rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být článek 45 směrnice [SKIPCP] vykládán v tom smyslu, že se pojem ‚platby podílníkům‘ vztahuje také na vydávání osvědčení o vlastnictví registrovaných podílových jednotek na jméno podílníkům?“

K žádosti o znovuotevření ústní části řízení

- 20 Podáním ze dne 6. března 2014, došlým kanceláři Soudního dvora dne 10. března 2014, požádal P. Gruslin v návaznosti na stanovisko generálního advokáta přednesené dne 13. února 2014 v souladu s článkem 83 jednacího řádu Soudního dvora o znovuotevření ústní části řízení, přičemž v podstatě uvedl, že generální advokát v bodě 48 svého stanoviska uvádí zcela novou právní zásadu, kterou se účastníci řízení ve svých vyjádřeních nezabývali.
- 21 Zprvce Soudní dvůr může podle článku 83 svého jednacího řádu nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán.
- 22 Zadruhé podle čl. 252 druhého pododstavce SFEU je úlohou generálního advokáta předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněná stanoviska ve věcech, které podle statutu Soudního dvora vyžadují jeho účast. Při plnění této úlohy může případně analyzovat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce tak, že ji zasadí do kontextu, který je širší, než je kontext striktně definovaný předkládajícím soudem nebo účastníky původního řízení. Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr není vázán stanoviskem generálního advokáta ani důvody, na základě kterých k němu dospěl, není nezbytné znovuotevřít ústní část řízení pokaždé, když generální advokát nadnese právní otázku, která nebyla mezi účastníky řízení projednána (rozsudek Pohotovost, C-470/12, EU:C:2014:101, bod 22 a citovaná judikatura).
- 23 V projednávané věci má Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta za to, že má k dispozici všechny nezbytné poznatky, aby odpověděl na položenou otázku, a že se vyjádření, která mu byla předložena, mimo jiné P. Gruslinem, týkají těchto poznatků.
- 24 V důsledku toho je třeba návrh na znovuotevření ústní části řízení zamítnout.

K předběžné otázce

- 25 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda povinnost stanovená v článku 45 směrnice SKIPCP, podle níž je SKIPCP, který uvádí své podílové jednotky na trh na území jiného členského státu, než ve kterém se nachází, povinen zajistit provedení plateb podílníkům v členském státě uvádění podílových jednotek na trh, musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje vydání osvědčení podílníkům o vlastnictví podílových jednotek, které jsou zapsány na jejich jméno v emitentově registru podílníků.

K přípustnosti

- 26 Evropská komise má pochybnosti o přípustnosti předběžné otázky především z důvodu, že P. Gruslin se odebral sám do Lucemburska, aby upsal podílové jednotky přímo u společnosti Citibank Luxembourg, zatímco cíl sledovaný směrnicí SKIPCP se vztahuje spíše na ochranu podílníků, kteří realizují investice prostřednictvím zprostředkovatele usazeného v jiném členském státě, než ve kterém se nachází SKIPCP. Podle Komise se tedy tato směrnice nepoužije nutně na spor v původním řízení.
- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je postup zavedený článkem 267 SFEU nástrojem spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy, díky němuž Soudní dvůr poskytuje vnitrostátním soudům výklad unijního práva, jenž je pro ně nezbytný k vyřešení sporů, které tyto soudy mají rozhodnout (viz zejména rozsudek Fish Legal a Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, bod 29 a citovaná judikatura).

- 28 Na otázky týkající se výkladu unijního práva položené vnitrostátním soudem v právním a skutkovém rámci, který tento soud vymezí v rámci své odpovědnosti a jehož správnost nepřísluší Soudnímu dvoru ověřovat, se vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí ze strany Soudního dvora rozhodnout o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména rozsudek *Fish Legal a Shirley*, EU:C:2013:853, bod 29 a citovaná judikatura).
- 29 Na jedné straně je nesporné, že se fond *Citiportfolios* nachází v Lucemburku a že jeho podílové jednotky byly uváděny na trh v Belgii. Na druhé straně cílem čl. 138 druhého pododstavce zákona ze dne 4. prosince 1990 bylo provedení článku 45 směrnice SKIPCP do belgického práva, proto se P. Gruslin opíral o tato ustanovení, aby tak dosáhl vydání osvědčení dotčených v původním řízení. Jak uvedl generální advokát v bodě 22 svého stanoviska, není proto patrné, že by předběžná otázka, která se týká striktně výkladu tohoto článku, neměla vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení.
- 30 Z výše uvedeného plyne, že předběžná otázka je přípustná.

K věci samé

- 31 Směrnice SKIPCP nedefinuje pojem „platby podílníkům“ uvedený v článku 45 této směrnice.
- 32 Podle ustálené judikatury Soudního dvora z požadavků jednotného použití unijního práva i ze zásady rovnosti vyplývá, že znění ustanovení unijního práva, které za účelem vymezení svého smyslu a působnosti neobsahuje žádný výslovný odkaz na právo členských států, musí být zpravidla v celé Evropské unii vykládáno autonomním a jednotným způsobem, přičemž tento výklad je třeba hledat při zohlednění kontextu tohoto ustanovení a cíle sledovaného dotčenou právní úpravou (viz rozsudek *Fish Legal a Shirley*, EU:C:2013:853, bod 42 a citovaná judikatura).
- 33 Z druhého až čtvrtého bodu odůvodnění směrnice SKIPCP vyplývá, že tato směrnice směřuje za účelem zajištění volného uvádění podílových jednotek SKIPCP na trh v Unii ke koordinaci vnitrostátních právních předpisů upravujících SKIPCP sblížením podmínek hospodářské soutěže mezi těmito subjekty na unijní úrovni, a dále zajištěním účinnější a jednotnější ochrany pro podílníky. Tato směrnice stanoví pro tyto účely společná obecná pravidla pro povolování, dohled, strukturu, činnost a informace, které musí SKIPCP zveřejňovat.
- 34 Z článku 1 odst. 6 směrnice SKIPCP ve spojení s pátým bodem jejího odůvodnění vyplývá, že volné uvádění podílových jednotek SKIPCP na trh v Unii znamená pro SKIPCP nacházející se v jednom členském státě možnost uvádět své podílové jednotky na trh v jiném členském státě, aniž by posledně uvedený mohl pro ně stanovit jiné předpisy v oblasti působnosti této směrnice.
- 35 Podle čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice tak musí být každý SKIPCP k provozování své činnosti povolen příslušnými orgány členského státu, ve kterém se nachází a toto povolení je platné ve všech ostatních členských státech.
- 36 Stejně tak čl. 44 odst. 1 téže směrnice stanoví, že pokud SKIPCP uvádějí své podílové jednotky na trh v jiném členském státě, musí dodržovat právní a správní předpisy platné v tomto státě, které nespadají do oblasti působnosti směrnice SKIPCP.

- 37 Nicméně v tomtéž případě článek 45 této směrnice stanoví, že SKIPCP musí mimo jiné učinit opatření, aby v tomto státě bylo možné provádět platby podílníkům, odkup nebo vyplácení podílových jednotek a zpřístupnit informace, které je SKIPCP povinen poskytovat. Toto ustanovení uvádí, že tato opatření musejí být učiněna v souladu s právními a správními předpisy platnými v členském státě, ve kterém SKIPCP uvádí své podílové jednotky na trh.
- 38 Z pátého bodu odůvodnění směrnice SKIPCP vyplývá, že cílem jejího článku 45 je zaručit existenci mechanismu, jenž podílníkům umožní snadno uplatňovat jejich finanční práva v členském státě, ve kterém SKIPCP uvádí své podílové jednotky na trh, jakož i umožní v tomto členském státě zpřístupnit informace, které jsou SKIPCP povinny podílníkům poskytovat.
- 39 V této souvislosti je třeba uvést, že i když s úpisem a držením podílových jednotek SKIPCP může souviset velký počet služeb, které společnost Beobank uvádí ve svém vyjádření, ze znění článku 45 směrnice SKIPCP nicméně vyplývá, že v členském státě, ve kterém jsou podílové jednotky uváděny na trh je tento subjekt povinen pouze zajistit platby podílníkům, odkup nebo vyplácení podílových jednotek a zpřístupnění informací.
- 40 Je tudíž nutné konstatovat, že v zájmu realizace účinnější a jednodušší ochrany podílníků měl unijní zákonodárce za nezbytné a současně dostatečné uložit SKIPCP povinnost zaručit podílníkům v členském státě uvádění podílových jednotek na trh služby uvedené v předcházejícím bodě.
- 41 Ustanovení směrnice SKIPCP, která upravují finanční práva podílníků a informační povinnosti, které má SKIPCP vůči podílníkům, zejména neobsahují žádné ustanovení týkající se podmínek ohledně formy podílových jednotek SKIPCP, ohledně držení a pohybu těchto podílových jednotek, ani ohledně důkazů vlastnického titulu podílových jednotek pro účely výkonu práv s nimi spojených jejich majitelem.
- 42 Jak poznamenal generální advokát v bodě 32 svého stanoviska i Komise, forma, v níž je podílová jednotka emitována, bytostně souvisí se způsobem, jakým lze vlastnický titul k podílovým jednotkám prokázat a práva s ním spojená vykonávat.
- 43 Mimoto je třeba v této souvislosti uvést, že bod 1.10 ve sloupci 1, nadepsaném „Údaje týkající se podílového fondu“, seznamu A připojeného ke směrnici SKIPCP, uvádí výčet informací, které mají být poskytnuty podílníkům ohledně druhů a hlavních vlastností podílových jednotek, které mají být emitovány SKIPCP, včetně jejich formy, a sice zda půjde o listinný cenný papír, osvědčení prokazující vlastnické právo nebo případně o zápis v registru nebo na účtu, jakož i údaje o tom, že podílové jednotky budou emitovány ve formě podílových jednotek na jméno nebo na doručitele.
- 44 Je tudíž nutné, jak uvedl generální advokát v bodě 29 svého stanoviska, dospět k závěru, že směrnice SKIPCP výše uvedené otázky neupravuje a omezuje se na stanovení povinností podílníky v této souvislosti informovat.
- 45 Podílník se tedy nemůže opírat o článek 45 této směrnice, a zejména o povinnost SKIPCP zajistit výplaty podílníkům v členském státě, v němž jsou podílové jednotky uváděny na trh, aby dosáhl toho, že mu finanční útvar tohoto subjektu vydá osvědčení prokazující vlastnické právo k podílovým jednotkám, jež upsal.
- 46 Takový výklad je potvrzen čl. 19 odst. 3 písm. m) směrnice 2009/65, ve spojení s bodem 22 odůvodnění této směrnice. Z tohoto ustanovení totiž výslovně vyplývá, že na obsah registru podílníků, jakož i organizaci správy a umístění tohoto registru se vztahují pravidla členského státu původu SKIPCP, nebo organizační opatření správcovské společnosti tohoto subjektu.

- 47 S ohledem na veškeré předchozí úvahy je na předběžnou otázku třeba odpovědět, že povinnost stanovená v článku 45 směrnice SKIPCP, podle níž je SKIPCP, který uvádí své podílové jednotky na trh na území jiného členského státu, než ve kterém se nachází, povinen zajistit provedení plateb podílníkům v členském státě uvádění podílových jednotek na trh, musí být vykládána v tom smyslu, že nezahrnuje vydání osvědčení podílníkům o vlastnictví podílových jednotek, které jsou zapsány na jejich jméno v emitentově registru podílníků.

K nákladům řízení

- 48 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Povinnost stanovená v článku 45 směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/ES ze dne 29. června 1995, podle níž je subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů, který uvádí své podílové jednotky na trh na území jiného členského státu, než ve kterém se nachází, povinen zajistit provedení plateb podílníkům v členském státě uvádění podílových jednotek na trh, musí být vykládána v tom smyslu, že nezahrnuje vydání osvědčení podílníkům o vlastnictví podílových jednotek, které jsou zapsány na jejich jméno v emitentově registru podílníků.

Podpisy.